SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 120/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2007 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04.

Sťažovateľ uviedol, že 3. augusta 2004 podal okresnému súdu návrh *„pre neplnenie dohody o pracovnej činnosti nevyplatením mi časti mzdy a nevyplatenie autorských odmien za objednané materiály“*. Konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 18 C 187/04

prebieha takmer 3 roky, avšak vo veci nebol určený žiaden termín pojednávania. Keďže bol nespokojný s postupom okresného súdu, 2. januára 2006 podal jeho predsedovi sťažnosť na prieťahy v konaní, ale napriek tomu *„sa vo veci nič nezmenilo“*.

Sťažovateľ uviedol, že sťažnosťou sa domáha:

„1. prijatia takého rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým bude Okresný súd Bratislava II zaviazaný odstrániť prieťahy v súdnom konaní vo veci 18 C 187/06-6 a pokračovať v zrýchlenom konaní.

2. vyplatiť mi zadosťučinenie okresným súdom vo výške minimálne 50 000,- Sk.“

Okrem toho sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nepriaznivou finančnou situáciou.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že v tejto veci už rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 82/07 a uznesením zo 17. apríla 2007, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 28. mája 2007 – teda 2,5 týždňa pred podaním novej sťažnosti, bola jeho sťažnosť ako zjavne neopodstatnená odmietnutá s odôvodnením, že doterajšia dĺžka konania, s prihliadnutím na charakter súdneho sporu, nepredstavovala takú intenzitu, ktorá by mohla zasiahnuť do základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z obsahu sťažnosti možno konštatovať, že sťažovateľ uvedenú skutočnosť zatajil a datoval ju zrejme účelovo neskôr (20. júna 2007), než ju doručil ústavnému súdu (15. júna 2007), takže jej podstatou je vlastne brojenie proti neúspechu v predchádzajúcom konaní pred ústavným súdom, a nie proti protiústavnosti konania pred všeobecným súdom; takýto postup sťažovateľa však nemožno akceptovať, preto jeho sťažnosť bola bez ďalšieho skúmania odmietnutá ako zjavne neopodstatnená (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), lebo nekorešponduje so zmienenými princípmi konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2007